

EUROOPPA TUTUKSI

**OPIKELLEN MATKAILLEN
SONGAN EUROOPPA-KERHOSSA**

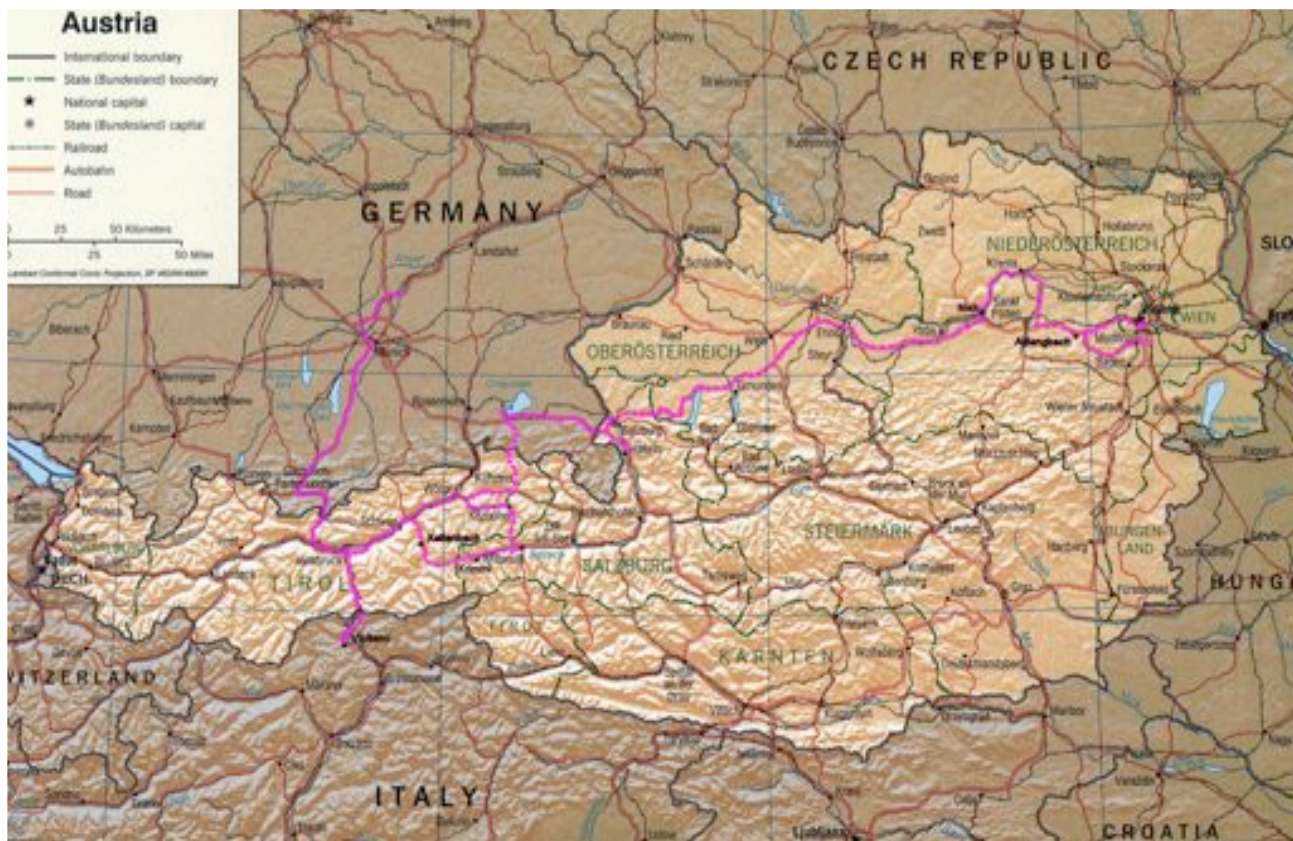
Kohdema Itävalta 27.4. - 6.5.2011

Matkareitti

**München - Innsbruck - Kaltenbach - Chiemsee -
Salzburg/Hallein - Melk - Krems - Wien/Altenglbach**

**Kaltenbachista retket: Vipitenoon ja Krimmlerin
vesiputouksille sekä Kitzbuheliin**

**Matkan toteutti matkatoimisto
Ingves**

**Matkavastaavanamme Risto
ja oppaanamme sekä
tulkkinamme Eeva**

Keskiviikko 27.4.2011, ensimmäinen matkapäivä

Menomatka Rovaniemeltä Itävaltaan

Keskiviikko 27.4.2011 Odotettu matkamme Itävaltaan alkoi Songasta jo klo 03.00 Piittisjärven tila-autolla, joka keräsi 12 matkalaista kotiporteiltaan. Hyvä oivallus! Pian koko Eurooppa-kerho oli jo valmiina lentokentällä matkalla uuden maan valloitukseen vuoden aikana opittuine tietoineen ja taitoineen.

Pilvipoutainen sää suosi rauhallista lentomatkaa Helsinkiin ja sieltä välittömästi Muncheniin.

Siellä meitä jo odotti reipas Risto-kuljettajamme linja-autoineen sekä viehättävä suomalais-itävaltalainen Eeva-oppaamme.

Upeat maisemat, lumipeitteiset huiput, vuoristojen väliset rehevät ja juuri puhjennut luonnon kevätloisto kukilla reunustetuilla talojen pitkillä parvekkeilla saivat kamerat napsamaan ahkerasti. Keski-Eurooppa parhaimmillaan!

Matkan aikana Eeva-opas johdatteli meitä itävaltalaisen keittiön saloihin esim. wieninleikkeeseen (milanolaista alkuperää) , sachertorttuun, omenastrudeliin ym. Onneksi meille oli tilattu valmis lounaspaikka Innsbruckiin!

Inn-joen keskijuoksun ympärillä oleva Tirolin osavaltio on pelkkää vuoristoa, jota joskus leveätkin, mutta enimmäkseen lyhyet ja kapeat laaksot halkovat. Etelässä se päättyy pitkään Italian vastaiseen rajalinjaan. Pohjoisessa on vastassa Baijeri, idässä se rajoittuu Salzburgiin ja lännessä on Arlbergin mahtava vuoristo.

Tirolin pääkaupunki Innsbruck on pieni, mutta oivallinen paikka, joka sijaitsee Tirolin keskikohdalla leveään ja vuolaan Inn-joen varrella - verraton paikka matkailua ajatellen. Meille suomalaisille Innsbruck on tullut tutuksi mäkihyppykaupunkina (Bergiselin uusi mäkihyppytorni muovimattoineen, josta voi hypätä kesällä ja talvella) sekä ympäristö talviurheilutapahtumineen.

Tämä yli 700-vuotias, kuuluisa yliopistokaupunki (maineikkaat lääketieteen ja teologian tiedekunnat) oli jo 1100-luvulla kauppakeskus ja tärkein läpikulkupaikka matkalla Keski-Euroopasta kuuluisan Brenner-solan kautta etelään.

Monet Innsbruckin rakennukset saavat kiittää synnystään habsburgihallitsija Maksimilian I:stä, joka rakasti Tiroliä ja sen pääkaupunkia. Erään vanhan kaupunginosan kadun varrella on "Kultakatoksi" kutsuttu rakennus. Sen kullattu kuparikatto loistaa runsaasti koristellun kiviparvekkeen yläpuolella. Talo rakennettiin vuonna 1425 herttua Fredrikin asunnoksi. Poistaakseen huhut köyhyydestään ("Fredrik Tyhjätasku"), herttua antoi kattaa parvekkeen katon kallisarvoisilla levyillä.

Aivan tämän "kultakattoisen" rakennuksen vieressä sijaitsee Pyhän Jakobin Tuomiokirkko, joka oli monella tavalla mielenkiintoinen erilaisine kattomaalauksineen ja toteutuksineen.

Kirkkoon astuessa kiinnittää huomiota pieneen alttaritauluun, freskoon, taidemaalari Lukas Cranachin tekemään "Maria-Hilf-Bild"iin (Auttaja Maria).

Kerrotaan, että satoja vuosia ihmiset ovat kutsuneet surussa ja hädässä apuun ja lohdutukseen "Maria-Hilf":iä.

Silloinen maaruhtinas Leopold V käydessään Dresdenissä Galleriassa ihaili, joka kerta tätä maalausta. Dresdenin maaruhtinas tuli vierailulle Tiroliin ja lahjoitti Leopold V:lle "Maria Hilfin" kuvan.

Innsbruckilaisten hartaan toivomuksen mukaan Leopold V lahjoitti kuvan St Jakobin kirkolle.

"Sanoma armahtavasta Jumalan rakkaudesta antakoon uskovaisille ja apuutarvitseville lohdutusta ja vahvistakoon yhteenkuuluvaisuutta papistolle ja ihmisille". Tästä maalauksesta on lukemattomia kopioita useissa Euroopan kirkkoissa ja kappeleissa. Innsbruck oli mitä mielenkiintoisin kaupunki - päästäpä uudelleen käyskentelemään valkoisten ja vaaleanpunaisten hevostastanjapuiden aikaan.

Innsbruckista matkaa jatkuu Inn-joen laaksosta Zillertalin laaksoon, jossa tuleva "kotimme" on useaan päivän ajan tasokas, perheen pyörittämä alppihotelli upeine huoneistoineen ja saunaosastoineen sekä kodikkaine palveluineen.

Pirjo-Riitta ja Seppo
Liisa ja Raija

Torstai 28.4.2011, toinen matkapäivä

Päiväretki Vipitenon kaupunkiin

Tänään oli matkamme ensimmäinen aamuherätys hotelli Hochzillertalissa, Kaltenbachin pikkukaupungissa. Mustarastaiden konsertti, lumihuippuiset Alpit ja kaunis alkukesän vehreys sai meidät huokailemaan, kuinka kauniiseen maahan olemmekaan tulleet

Monipuolisen aamupalan jälkeen meillä oli lähtö Italian puolelle Vipitenon kaupunkiin. Paikkojen jako bussissa vastasi aamujumppaa, kun tönimme toinen toisiamme bussin käytävällä etsiessämme paikkojamme. Alkuvaikeuksista huolimatta matka etelään päin alkoi iloisin tunnelmin. Ajoimme Brenneron-solan lävitse ja ylitimme 192 m pitkän Eurooppa-sillan. Sillan pielessä pääsimme jo ensimmäisille matkamuisto-ostoksille.

Kun tulimme Italian puolelle, rakennustyyli alkoi muuttua laatikkomaisemmaksi, ja Itävallan huikeat vuoristomaisemat tasaantuivat. Rajavelvollisuuksia ei ollut. Risto vain ilmoitti, että nyt ollaan Italiassa.

Vipiteno perustettiin jo vuonna 14 eaa Rooman armeijan komentajan toimeksiannosta. 6000 asukkaan kaupunki vaikutti viihtyisältä orvokki-istutuksineen, pikku kahviloineen ja kauppoineen. Ensimmäiset Sacher-tortutkin syötiin. Myös laukkuja, vaatteita ja muuta pientä löytyi mukaan, vaikka olikin siesta-aika ja suurin osa kaupoista kiinni

Paluumatkalla pysähdyimme kahvitauolle. Kuljettajamme Risto keitti meille makoiset kahvit ja Mervin vetämällä jumpalla saimme jäsenet vetreiksi. Osansa muonituksesta saivat myös tsekkiläinen rekkakuski ja auton alle juossut hiiri.

Illalla hotellissamme meitä odotti sauna, makoisa illallinen ja mikä parasta, musiikkia liveinä ja tanssit. Ilo oli ylimmillään ja jalka nousi reippaasti mukavan itävaltalaisen musiikin ja Eeva-oppaan opettaman edestakaisen laukkatanssin tahdissa.

Pirkko, Esko, Heljä ja Reino

Perjantai 29.4.2011, kolmas matkapäivä

Hohe Tauerin kansallispuisto, Kitzbuhel ja Swarowskin kristallimaailma

Päivä oli historiallinen, koska meidät arvottiin päiväkirjanpitäjiksi ja Isossa-Britanniassa oli kuninkaalliset Prinssi Williamin ja Kate Middletonin häät.

Aamunavauksen suoritti Esko Haavikko. Linja-autossa Leena sai vipinää porukkaan uudenaikaisella aamuliikunnalla. Reunassa istujat siirtyivät eteenpäin yhden minuutin ajaksi tutustuakseen kanssamatkustajiin.

Matkalla kohti Hohe Tauerin kansallispuistoa, kuljimme läpi Kerlosin lomakylän. Tämä oli ensimmäinen itävaltalainen lomakylä.

Tienvarsimaisemat ovat kuten "postikorteissa" konsanaan

Matka jatkui upeissa alppimaisemissa, joissa kukkivat ja kumpuilevat peltoaukeamat näyttäytyivät vuoroin tiheet metsäiset rinteet sekä alppihuiput paljastuivat sinistä taivasta vasten. Seuraavaksi pysähdyimme näköalapaikalle, jonka korkeus oli 1531 metriä merenpinnasta. Täällä jylhässä alppimaisemassa otimme ensimmäisen

Taustalla olevilta alppirinteiltä saa alkunsa Krimmlerin vesiputoukset

Saavuimme Hohe Tauernin kansallispuistoon. Täällä näimme kuuluisat mahtavat Krimmlerin vesiputoukset. Näiden pudotuskorkeus on peräti 380 metriä. Alueella on hyvät kulkureitit ja opasteet sekä useita näköalapaikkoja vesiputouksen varrella. Osa porukasta tutustui paikalliseen pieneen "eksoottiseen kylään".

Matkalla kohti Kitzbüheliä Mervi kertoi halaamisen salaisuuksista ja lopuksi me halattiin vierustoveria. Meille suomalaisille miehille "valkeni" vasta metsässä tuo halaamisen taito, niinpä me halattiin heti polun vierustalla olevia järeitä puita.

Tutustuttiin kylään. Kitzbühel on Itävallan kallein paikka ja venäläiset omistavat sen lähes kokonaan. Tähän on haudattu kuuluisa alppinisti Toni Sailer. Kylältä palattuamme saimme juoda miesten keittämät pannukahvit. Kahvien jälkeen jumpattiin Mervin opastuksella.. Asteita 18, välillä vesisadetta ja auringonpaistetta.

Puolentoistatunnin ajomatkan aikana Riston turvallisessa kyydissä kristallimaailmaan Eeva A viihdytti meitä sykehdyttävillä ja tunteita täynnä olevilla lauluilla

Swarowskin kristallimaailmassa oli paljon hohdokkaita ja kimaltelevia taide-esineitä ja koruja. Siellä oli maailman suurin kristallista valmistettu timantti. Porukka teki muutamia tuliaisostoksia ja nauttivat samalla ympärillä olevasta kristalliloisteesta.

Kello 17,00 porukka oli kasassa ja lähdimme hotellille euroopan parhaan kuskin ohjaamana, jossa meitä odotti maukas illallinen, viehättävästi pukeutunut, huumorintajuinen, hymyilevä ja aurinkoinen Bettiina. Tässä perhehotellissa oli myös viihtyisiä saunamaailma eko- ja biosaunoineen.

Kiitos päivästä
Eeva.A, Markku, Christer ja Lea

Lauantai ja Vapun aatto 30.4.2011, 4. matkapäivä Zillertalin laakso, Kaltenbach

Tänään on vapaapäivä. Päivä valkeni aurinkoisena ja suhteellisen lämpimänä, aamulla +10 astetta ja päivällä parikymmentä. Aamupalan jälkeen jokainen sai itse päättää miten viettää aikansa.

Osa matkalaisista lähti patikoimaan vuorille. Aamiaiselta sai pakata evästä mukaan pientä maksua vastaan. Patikoijat saivat hotellilta ohjeet reiteistä. Toiset olivat käyneet 6 km matkan ja kolme miestä oli noussut vuoren rinnettä tietä pitkin ylös. Ylhäällä oli ravintola, jossa oli saanut levähtää, ihailla hulppeita maisemia ja nauttia virvokkeita.

Suurin osa lähti junalla Eeva -oppaan kanssa tutustumaan lähialueen kaappoihin ja nähtävyyksiin. Pari tuntisen shoppailukierroksen jälkeen reissulaiset palasivat tyytyväisinä hotellille. mm Tepon Marja löysi itselleen Itävallan kansanpuvun.

Tirolilainen kansanpuvussa oleva mies kaappasi Eijan kainaloon ja jodlasi iloisesti.

Muutama jäi tutustumaan
Kaltenbachin kylään kävelleen.

Rohkeimmat lainasivat
polkupyörät hotellilta ja lähtivät
tutustumaan lähikyliin. Kylissä
oli isoja maatiloja lehmineen,
lampaineen ja hevosineen.
Huomio kiinnittyi todella siistiin
ympäristöön.

Iltapäivällä oli vuorossa Itävallan perinteistä ja kansan elämästä kertova elokuva, jossa oli mm. kuvia syksyllä pidettävästä hyvän sadon juhlasta, jolloin vuohet ja lehmät saivat kukkaseppeleet päähänsä. Elokuvan jälkeen saimme hotellilla iltapäiväkahvit ja tarjolla oli ihania leivoksia. Kahittelun jälkeen nautimme neljän erilaisen saunan lämmöstä. Näin vierähti päivä ja edessä Tirolilainen illanvietto.

Risto kuljetti bussilla meitä spiraalimaista tietä ylös vuoren rinnettä kohti Jägerklaussen paikallista ravintolaa. Bussi täytyi jättää levikkeelle puolen kilometrin päähän ravintolasta. Oli sovittu jatkokuljetus pienemmällä autolla. Aikamme odoteltuamme tuli ravintolanomistaja pakettiautolla ja yritti saada meitä kävelemään matkan ravintolaan. Siihen emme suostuneet vaan 9 hengen autoon ahtautui meitä jopa neljatoista.

Kun kaikki olivat päässeet paikalle, saattoi illanvietto alkaa.

Meille tarjoihtiin neljän ruokalajin illallinen. Illallisen jälkeen hotellin omistaja perheineen esiintyi soittaen ja laulaen.

Tauolla he tarjoilivat vierailijoille. Musiikki sai kinttuihin vipinää ja pian oli lattialla tungosta. Mukavasta illasta nauttineina palasimme hotellille. Bussimatalla Leena totesi matkallemme valitun kuninkaan ja kuningattaren.

Kokonaisuutena päivä oli antoisa ja mieleenpainuva erilaisine kokemuksineen. Ei muuta kuin nukkumaan ja aamulla hyvästit Zillertalin laaksolle ja ystävälliselle hotellin omistaja perheelle ja matka jatkuu kohti Salzburgia.

Kertomuksen laativat Arja-Leena, Mervi, Eija ja Raimo

Sunnuntai 1.5.2011, viides matkapäivä (Vappupäivä)

Zillerdal - Herrenchiemsee - Salzburg

Viimeisen aamiaisen Gasthof Hoch Zillertal'ssa nautimme klo 7.30 ja jätimme lämpimät hyvästit Dunserin ihastuttavalle perheelle ja henkilökunnalle. Klo 8.30 lähdimme linja-autolla Saksan puolelle kohti Herreninsel saarta. Lämpötila +10° C.

Päivänavauksen linja-autossa piti Lea ja hän järjesti myös tietokilpailuviihdykettä haluatko miljonääriksi- tyyliin.

Matkalla ajoimme Rovaniemen kauniin ystävyyskaupungin St Johanin läpi.

Klo 11.00 olimme pienten navigointiongelmien jälkeen satamassa, missä Riikka-opas odotti meitä. Lähdimme lautalla saareen ja siellä Herrenchiemseen upeaan linnaan opastetulle kierrokselle.

Vuonna 1873 Ludvig II osti Herrenchiemsin saaren ja linnasta, jonka hän rakennutti tuli Ludvig II:n hienoin ja mahtavin. Linna valmistui vuonna 1883 (20 huonetta). Herrenchiemsee on kuninkaallisista rakennuksista koostuva kompleksi, jonka kuuluisin rakennus Uusi palatsi on.

Ludvig II ihaili Ranskan aurinkokuningas Ludvig XIV:tä ja halusi rakennuttaa linnasta Versailles'n kopion; täynnä loistoa, peilejä, kultaa. Linnahan piti tehdä 70 huonetta, mutta vain keskiosa, 20 huonetta ehti valmistua ennen kuin rahat loppui ja Ludvig II kuoli.

Palatsista oli siis tarkoitus tulla vieläkin mahtavampi kuin Versailles. Esimerkiksi linnan suuri peilisali on suurempi kuin Versailles'ssa. Peilisali oli 100 m pitkä ja sen toisessa päässä on sotahuone ja toisessa päässä rauhanhuone. Suuren peilisalin katossa on 25 erilaista kuvaa, jotka esittävät itse aurinkokuningas Ludvig XIV ja ruokasalissa on maailman suurin, posliininen kattokruunu. Linna on myös Versaillesa paljon modernimpi, vessoineen ja kuningattaren lämmitettyine kylpyammeineen.

Alhaalla oli kuninkaan kylpyamme (lue uima-allas), johon meni vettä 60 000 litraa.

Erikoisuutena mainittakoon kuninkaan työhuoneen pöytä, se voitiin laskea yläkerrasta alas ja kattaa siellä valmiiksi ja sen jälkeen nostaa ylös. Nosto kesti puoli tuntia. Ruoka varmaankin ehti jäähtyä ennen kuin hänen kuninkaallinen korkeutensa ehti ruokailemaan.

Linnan ympärillä on paljon upeita patsaita ja suihkulähteitä sekä Versailles'n että romantiikan tyyliin.

Linna sisältää myös Wagner-museon. Ludvig II oli Richard Wagnerin ja hänen

Linnasta takaisin rantaan ajoimme hienosti hevoskyydillä. Siirryimme laivaan ja kaikki pääsivät onnellisesti samalla laivalla mantereelle.

Klo 14.45 olimme takaisin autolla ja lähdimme kohti Salzburgia. Matkalla kävimme syömässä Augustines Bräustybl Mylinissä, joka oli hyvin suosittu ruokapaikka, sitä sanottiin luostarin kellariksi. Ei se kellarilta vaikuttanut, kun portaita joutui nousemaan ylöspäin. Ruokapaikassa oli tapana ottaa ensin oluttuoppi, joka huuhdeltiin hanan alla, maksettiin ja sitten tuopit täytettiin.

Ruoat sai valita monista eri tiskeistä, joissa oli mitä erilaisimpia liha- ja kalaruokia, salaatteja, makkaroita folioperunoita, juustoja, oliiveja ym. ym... Söimme maukkaan lihapihvin folioperunan ja salaatin kera. Yhdestä tiskistä löytyi golfpalloakin isommat pyörökät, joita ostimme ja myöhemmin totesimme, että ne olivat NIITÄ knödeleitä joista olimme kuulleet.

Kylläpä ruoka ja olut maistuvatkin hyvälle pitkän jonotuksen jälkeen.

"Kellarista" poistumassa masut hyvin ravittuina.

Sitten lähdimme kohti uutta hotelliamme (Hafnerwirt). Olimme hotellilla klo 18.45. Hotelliin kotiutumisen jälkeen kävimme (Marja, Anneli, Timo, Pekka ja Christer) pienellä ympäristöoppikävelyllä, jonka jälkeen olimmekin tarpeeksi väsyneitä "yöpuulle" puhtaiden, valkoisten lakanoiden väliin.

Mieleenpainuvan päivän muistiin merkitsivät Anneli, Marja, Pekka ja Timo

Maanantai 2.5.2011, kuudes matkapäivä

Salzburg ja Mozart illalliskonsertti

Majapaikassamme Gasthof Hafnerfirtissä nautitun aamiaisen jälkeen suuntasimme auton keulan kello 8.30 Halleinin kaupungista kohti 15 kilometrin päässä sijaitsevaa Salzburgia. Matkan aikana Leena kertoi päivän moton: Elämän suurin onni ja runsain voitto on iloinen ja hyvä mieli.

Saavuimme Salzburgin keskustaan kello 9.00. Siellä meitä odotteli jo paikallisoppaamme Kirsti. Hänen opastamana lähdimme kävellen tutustumaan kaupungin nähtävyyksiin.

Aluksi kävimme katsomassa kaunista barokkityylistä Mirabell linnan puistoa, jonka jälkeen lähdimme kohti Salsach joen toisella puolella sijaitsevaa vanhaa kaupunkia. Matkalla ohitimme Mozartin kotitalon, jossa hän asui 24- vuotiaaksi.

Mirabell linnan puisto

Taustalla tuomiokirkko ja Hohensalzburgin linnoitus

Salsach joen rannalla sekä kävelykierroksen aikana Kirsti kertoili meille Itävallasta ja Salzburgista sekä näiden historiasta. Muun muassa, että Salzach joki oli ennen tärkeä suolan "valkean kullan" kuljetusreitti. Suola toi rikkautta ja valtaa arkkipiispoille. Suolaveneiden kuljettajien piti olla uimataidottomia. Se takasi, että he veivät venettä huolella määränpäähensä.

Muista kertomuksista mainittakoon, että virallinen avioliitto solmitaan Itävallassa siviilivihkimyksellä, tämän lisäksi suoritetaan kirkollinen vihkiminen. Itävaltalaisista on 90 % katolilaisia.

Salzburgissa on ympäri vuoden erilaisia messuja ja musiikkifestivaaleja. Musiikkifestivaaleihin myydään heinä-elokuussa päivittäin n. 10 000 lippua. Kaupungissa ja sen lähiympäristössä filmattiin vuonna 1965 elokuva The Sound of Music.

Joen ylitettyämme olimmekin tuota pikaa vanhan kaupungin kuuluisimmalla kujalla, keskiaikaisella Getreidegassella. Liikkeiden julkisivuja koristelivat toinen toistaan komeammat takorautaiset nimikilvet, joista pitää maksaa kaupungille ilmaveroa. Kujan toisessa päässä kukkulan harjalla sijaitsee porvareiden linna, joka on huomattavasti piispojen linnoja vaatimattomampi ja kertoo siten sen aikaisista valtasuhteista.

Getreidegasse

Hetken Getreidegassea pitkin kuljettuamme saavuimme Mozartin synnyintalon kohdalle. Tässä talossa Mozart asui 7-vuotiaaksi saakka. Vähän matkan päästä oikaisimme sivukatua pitkin Yliopistoaukiolle, jossa sijaitsee pieni kauppatori. Täältä jatkoimme matkaa kohti Festivaaliaukiota, jonka reunoilla sijaitsee musiikkifestivaalien esiintymistiloja. Matka jatkui edelleen Luostarikirkon ja Mozart talon kautta kohti Katakombihautausmaata ja edelleen Tuomiokirkkoaukiota, jossa sijaitsee suuri neitsyt Maria patsas. Sisällä tuomiokirkossa saimme ihastella muun muassa suurta yli metrin läpimitaltaan olevaa kastemaljaa, jossa myös Mozart on kastettu.

Kastemalja

Salzburgin tuomiokirkko

Tuomiokirkon takana korkealla kalliolla näimme Hohensalzburgin linnoituksen, joka on Keski-Euroopan suurin ja parhaiten säilynyt linnoitus eikä sitä ole koskaan valloitettu. Matka jatkui edelleen Kapitel-aukion ja Residenz-aukion kautta kohti Alter Markt-aukiota. Tässä oli aikaisemmin kaupungin tori. Torin reunalla sijaitsee kuuluisa Fyrst kahvila, jonka omistaja on kehittänyt Mozart- suklaakuulat.

Opastettu kierroksemme päättyi tähän. Sen jälkeen meille jäi omaa aikaa n. kaksi ja puoli tuntia kierrellä kaupungilla ja tehdä ostoksia. Kello kolmen aikoihin lähdimme kohti Hellbrunnin linnan puutarhaa, jossa aikomuksenamme oli nauttia piknik-ateria, mutta vesisateen vuoksi kävimme vain linnan portilla ja palailimme sitten hotellille.

Levättyämme pari tuntia, puimme "ykköset päälle" ja hyppäsimme linja-autoon. Risto vei meidät takaisin Salzburgiin St.Peters Stiftkelleriin, jonka sanotaan olevan Euroopn vanhin ravintola (ensimmäiset merkinnät jo vuodelta 803). Saimme nauttia maukkaan aterian ravintolan barokkisalissa klassisen musiikin mestarin, Mozartin teosten lomassa. Illan orkesteri ja laulusolistit olivat pukeutuneet erinteisiin Mozartin ajan vaatteisiin ja esiintyivät taidokkaasti. Tämä parituntinen Mozart illalliskonsertti kruunasi upean Salzburg päivän.

Sirkka Liisa ja Jaakko Heikkilä
Aila ja Markku Immonen

Tiistai 3.5.2011, seitsemäs matkapäivä

SALZBURG – MELK – KREMS – WIEN

Bussimatka 350 km.

Aamulla kirjauduimme ulos hotellistamme Halleinissä, 15 km Salzburgista etelään. Hotellimme emäntä kävi toivottamassa hyvää matkaa ja kiittämässä vierailusta. Samoin Risto toivotti hyvät huomenet ja kertoi päivän ajomatkasta. Lähdimme matkaan klo 9. Alppimaisemat jäivät taaksemme ja ajoimme 6- kaistaista moottoritietä kohti Wieniä. Päivän sääennuste oli vain + 8 - +10 astetta, puolipilvistä ja ajoittain sadetta. Mikä toteutuikin.

Leena Aspegren toivotti hyvät huomenet päivän moton myötä: Säilytä sydän rypyttömänä, ole valoisa ja ystävällinen, hyväntuulinen ja kunnioittava. Siinä tavoitteita tälle päivälle!

Eeva-tulkki kertoi itävaltalaisista kansallispuvuista ja erik päällään olleesta pellavapuvusta ja sen kankaan käsinvärjäyksestä. Opimme, mistä on peräisin sanonta Ich bin blau – olen aivan hiprakassa.

Krister I kertoi elämästään, kun oli tavallinen kansalainen. Hän oli ollut 40v mukana vammaistoiminnassa ja aloittamassa Kalottiyhteistyötä Ruotsin, Norjan ja Venäjän kanssa. Myöhemmin mukaan tuli myös Viro. Venäjän kanssa yhteistyö on melkein loppunut kokonaan erilaisten ongelmien vuoksi. Krister kertoi kiintoisia omakohtaisia kokemuksia kokousmatkoiltaan ja oli tyytyväinen työnsä tuloksiin.

Sen jälkeen näimme Eeva- tulkkimme kuvia traktorijajelulta, minkä hän on järjestänyt omassa kotikylässään jo 10 vuoden ajan. Eevan traktori on steyr 15 , jonka hän on saanut mieheltään syntymäpäivälahjaksi. Hän on käyttänyt sitä apuna heinänteossa ym.

Kulkuetta varten kaikki traktorit oli koristeltu kukin, lipuin ym. ja väki oli pukeutunut itävaltalaisiin kansallispuvuihin tai muuten parhaimpiinsa. Eevan traktorin edessä oli kyltti ”VON FEINSTEN” eli hienoimmat ja tietenkin Suomen lippu. Hän ajoi ensimmäisenä. Mukana oli 50 traktoria ja niistä muodostui 500 m pitkä jono, kun he ajoivat noin 30 km pitkän matkan. Tuntivauhti oli noin 13 km/ h. Reitti on aina erilainen ja se pidetään salassa viimeiseen asti. Mukana oli kylän puhallinorkesteri ja matkan aikana oli erilaisia tapahtumia ja ohjelmaa. Itävallassa tehdään ´toukokuun salko`, jossa on koristeita. Se on merkki kesän tulosta. Mukana oli esim. peräkärjyssä nukkumassa vanha isäntä ja emäntä. Kaikkiaan mukana oli 200 kyläläistä. Päivän päätteeksi mukana ollut pappi piti hartaustilaisuuden.

Elokuussa he tekevät pidemmän neljän päivän mustalaisreissun l picnic-matkan jonnekin kauemmas. Oli mukava kuulla suomalaisen naisen perustamasta kerhosta vieraalla maalla.

Seuraavaksi kuulimme Timon 3:n oppitunnin, josta opimme, että omista suunnitelmista ei kannata kertoa ulkopuolisille. Lea piti kilpailun ´Haluatko miljonääriksi?´ Voittajaa ei löytynyt.

Upeat vuoristomaisemat vaihtuivat ja jäivät vähitellen taakse, kun ajoimme Tonavan rantoja pitkin itään päin. Lähestyimme Melkin kaupunkia, jonka tärkein nähtävyys, benediktiläisluostari näkyi tielle komeana kokonaisuutena. Osa joukostamme meni tutustumaan vanhaan kaupunkiin ja osa luostariin. Luostari on ollut toiminnassa vuodesta 1089. 1700-luvulla tulipalo tuhosi pahoin luostarin, mutta se rakennettiin uudelleen. Luostari on täynnä loistavia yksityiskohtia: kattomaalauksia on kaikkialla ja siellä on upea vanha kirjasto. Luostarissa on museo ja myymälä, jossa myydään talon omia viinejä ja hunajaa. Säntillinen suuri puisto ympäröi luostaria. Luostari on edelleen toiminnassa.

Jatkoimme matkaa Tonavan rantoja pitkin kohti Wieniä. Joella kulki rahtialuksia ja losseja oli useita matkan varrella. Rannalta nousevilla melko jyrkilläkin rinteillä näkyi viiniviljelyksiä ja hiaman myöhemmin myös aprikoosipuita. Tällä alueella tuotetaan suurin osa Itävallan viinintuotannosta n. 4 milj. lt vuodessa. Vihreiden rinteiden yläpuolella kohosivat linnat ja luostarit. Tulimme kauniin Unescon maailmanperintökohteen Wauchaun alueen läpi, joka päättyi Kremsiin. Eeva- opas kertoi itävaltalaiden vuoristoretkistä ja juhlista sekä naisfiguurista, joka on löydetty tältä alueelta ja on jopa 30 000 vuotta vanha. Eeva kertoi myös Dunsteinin kaupungissa olevasta linnasta, jossa Richard I Leijonamieli oli vankina vuosina 1192- 93 , kun tämä oli palaamassa Englantiin ristiretkeltä Pyhältä maalta. Ruotsi-Suomen armeija tuhosi linnan vuonna 1645, jonka rauniot näkyivät tielle.

Pysähdyimme Kremsin kaupunkiin ja tutustuimme vanhaan kaupunkiin, jossa oli useampia kirkkoja. Löysimme pienen ostoskadun, jossa oli laadukkaita ja edullisia liikkeitä ja mikä tärkeintä, hyviä kahviloita, joissa virkistyi. Krems on kuuluisa maalaustaiteesta ja sitä esittelevistä museoista.

Olimme jo melko lähellä Wieniä, kun Arja -Leena Naumanen antoi hyviä elämän ohjeita. Mieleeni jäi erikoisesti: Jatka oppimista! Opettele tietämään enemmän kaikesta uudesta. Älä ikinä anna aivojesi laiskotella! Siksihän me olemme matkalla Itävallassa! Koko päivän matkattuamme tulimme Wieniin ja majoituimme keskustan ulkopuolella Wienerwaldissa. Pienen tauon jälkeen söimme maukkaan illallisen hotellin ruokasalissa. Näin 7. matkapäivämme oli saatu päätökseen.

Eeva, Paavo, Eila ja Jaakko

Kahdeksas matkapäivä

"Pieni pala Wieniä"

Arpaonni suosi 4. 5. 2011 – siispä pieni pala Wieniä

Lähdimme hotellilta aamulla varhain kohti Wieniä kaupunkikierrokselle.

Ilma oli kolea, ainoastaan kuusi astetta lämmintä ja lisäksi jäätävä tuuli, mutta ei se menoa haitannut. Matka hotellilta Wieniin oli 40 km.

Vuorenrinteet olivat täynnä viiniviljelmiä ja ne ulottuivat korkealle ylös, joten kaikki työ pitää tehdä käsin. Tulimme siihen tulokseen että ahkeria ihmisiä nuo itävaltalaiset ja se näkyi muutenkin siisteytenä kaikkialla. Puupinot oli ladottu varmaan vatupassia apuna käyttäen ja ne näyttivät ihan tilataideteoksilta.

Wienissä ajelimme Ringkatua (rakennettu v 1870), joka kiertää keskustaa ja on neljä kilometriä pitkä. Näimme toinen toisistaan kauniimpia taloja, entisiä palatseja, joista osa on nykyään asuntoina. Teimme kattavan kaupunkikierroksen paikallisen oppaamme Seijan ja taitavan kuljettajamme Riston tarjoamana.

Tutustuimme Hofburgin linnaan ja siellä mm Sissimuseoon. Voi sitä loistoa! Takat oli muurattu niin, että pesäaukot olivat eri huoneisiin, näin palvelusväki ei häirinnyt ylhäisöä. Puitteet olivat komeat, mutta silti Itävalta-Unkarin keisarinna Sissi (Elisabeth) ei ole ollut onnellinen, vaikka keisari Franz Josef jumaloi vaimoaan ja toteutti lähes kaikki hänen toiveensa. Sissi oli 1800-luvun prinsessa Diana, jota hovi ei ymmärtänyt ja joka yritti omalla tavalla rikkoa keisarinnan roolia kapinoimalla hovietikettiä vastaan.

Sissimuseossa

Hofburgin linnan yhteydessä sijaitsee myös maailman kuulu espanjalainen ratsastuskoulu. Hevosten esiintymistä emme ehtineet nähdä, joten meidän oli tyytyminen tunnettujen lipizzanhevosten hännän heilahduksiin.

Näimme myös kirkon (Karlskirche tai St. Charles kirkko) , jonka Kaarle VI lupasi rakennuttaa mikäli rutto lähtisi kaupungista. Keisarin rukouksiin vastattiin ja kirkon rakentaminen aloitettiin vuonna 1715 ja rakennustyö saatettiin loppuun vuonna 1737 .

Vanhan keskustan alueella näimme mm. ruttopatsaan (Pestsäule), jonka wieniläiset pystyttivät kiitokseksi siitä, että kaupunki pelastui vuoden 1679 rutolta sekä Stephansdomin katedraalin, jota kutsutaan myös Pyhän Tapanin Tuomiokirkoksi, jonka rakentaminen aloitettiin vuonna 1137. Suurimmat laajennustyöt kestivät aina vuoteen 1511 saakka. Ulkopuolen yksityiskohdistaan kuuluisin kirkon etelätorni, joka 136 metrin korkeudellaan hallitsee kaupungin siluettia. Torni toimi tärkeänä havaintotornina Ottomaanien Wienin piirityksessä vuonna 1529 sekä myös kaupungin palovahtitornina aina vuoteen 1955.

Stephansdomin katedraali

Ruttopatsas

Mielenkiintoinen päivä huipentui Viinitupa-alueella, Neustittissa. Ah, musiikkia, tuttuja säveliä ja maukasta ruokaa sekä makoisaa viiniä – ihan oikea Heurigerabend, schön!

Tämän kirjasivat ja kuvasivat yhdessä Kierivaaran Helena ja Pentti sekä Immosen Marja ja Erkki

Yhdeksäs matkapäivä, torstai 5.5.2011

Aamupalan jälkeen lähdimmetuulisessa ja pilvisessä säässä kohti Wieniä lämpötilan ollessa 7 astetta. Schönbrunnin linnaan tutustuminen oli tämän päivän ohjelmassa.

Schönbrunnin linna on Itävallan Wienissä vanhankaupungin ulkopuolella sijaitseva keisarinlinna. Keisarinna Maria Teresia rakennutti Schönbrunnin linnan ja Habsburgdynastian loput hallitsijat käyttivät sitä kesäpalatsina. Myös Ranskan keisari Napoleon yöpyi Schönbrunnissa Itävaltaa vastaan käytyjen sotien aikana. Schönbrunnissa asui myös Napoleonin ja MarieLouisen poika, Rooman kuningas, joka oli arestissa ja kuoli hieman yli 20vuotiaana.

Linnassa on 1441 huonetta, joista 45 on auki yleisölle. Huoneitten sisustukseen oli käytetty puuta ja lehtikultaa. Seiniin oli tilattu kallista kiinalaista riisitpaperi tapettia (suruhuone), joka oli taitelijan maalaamat. 1900 luvulla saatiin sähkö, sitä ennen oli valavat määrät kynttilöitä kruunuissa. Lattia ja käytävät on tammea ja muutamissa huoneissa on indassiatyönä eri puulajeista- ja värisistä puista rakennettu lattia.

Maria Teresia itse oli kielloista huolimatta kova kortinpelaaja. Pelipaikaksi oli keksitty mallinen pelihuone, joka oli kaksien ovien takana, ettei melu kuuluisi ulkopuolisille. Maria Teresiaperusti myöhemmin Casinon Badeniin.

Maria Teresian aikana tehtiin sopimus, jonka perusteella nainenkin on perimiskelpoinen. Miehen kuoleman jälkeen Maria Teresia muutti tyyliä vähän keveämpään rokokooon barokista ja barokin siniharmaa väri muuttui keltaiseen.

Kierroksen jälkeen tulimme bussille, jossa Risto meidät yllätti kahvilla ja opas Eeva kylmäsavustetulla possunlihalla. Nauttimisen jälkeen taukujumppa Mervin johdolla.

Kiertoaajelu Tonavaa ihastellessa Saija-opas kertoi nykyajasta: 70% kansasta asuu vuokralla. I maailmansodan jälkeen rakennettiin 65000 asuntoa käsittäen kahden huoneen kokoisia huoneita kilometrin pituinen talo, joissa oli kylmä vesi, pesutilat ja lastentarhat. Vuokrat 6-8 €/m². Koulut yksityisiä. 6-vuotiaana kouluun. Yliopistot vapaat. Palkkataso: Palkka maksetaan 14 kuukaudelta 1700-1800 € 1 ylimääräinen ennen kesää ja 2. ylimääräinen ennen joulua.

Uima-altaat liikkuvat Tonavaa pitkin roomujen kuljettamina.

Rannalle on rakennettu laatan päälle 2 pilvenpiirtäjää, joiden alla menee liikenne. YK kaupunki-70 United Station

Matkalla tyhjennettiin kauppa Mozart-kuulista

Tonava-kierroksen jälkeen ajettiin hotelliin syömään ja vaihtamaan vaatteet.

Ykköset päällä siirryttiin kaupunkiin jossa oli konsertti Groser Musikvereinsalissa, siellä esiintyi Sächsische Staatskapelle Dresden. Sali oli vaikuttava ja silmiä hivelevä niinkuin olemme uudenvuoden konserttia katsoessamme todenneet. Korville oli kuultavaa niin nykyklassista kuin klassista musiikkia. Kaikki selvisi melkein nukkumatta.

Konsertin jälkeen saavuimme hotellille, jossa Leena ja Maria ojensivat kuski Ristolle ja opas Eevalle muistolahjan retkestämme. Muistamisen kohteena oli myös Leena, Oskar ja Mervi. Kuningas Kristeri syöstiin vallasta.

Illan päätteeksi äänestettiin seuraavan vuoden matkakohteesta. Aulstavassa äänestyksessä eniten oli kiinnostusta Irlantia kohtaan Leenan toteamuksen mukaan asiaan palataan syksyllä.

Aamulla varhainen lähtö, on pakkaamisen aika.

Saara, Unto, Terttu ja Markku

Perjantai 6.5.2011. Kymmenes päivä

Kotimatka Wien - Rovaniemi

Aamu valkeni kauniina usvan peittäessä taivaanrannan. Lähdimme hotellista aamutuimaan -hyvin sujuneen paikkojen vaihdon jälkeen - tunnin matkalle lentokentälle.

Leena luki päivän moton: "Suru pitää huolen itsestään, mutta jos mielimme saada ilosta kaiken irti, täytyy olla joku, jonka kanssa jakaa sen." (Mark Twain)

Aamunavauksen piti Sirkka Heikkilä, joka luki Desideratan, mietesikermän ikuisia totuuksia.

Oskari tervahattunsa innoittamana kertoi vitsin veneen tervauksesta. Leena ehdotti ja Pertti laulatti matkamme loppulauluna Irwinin laulun "Järjestelmä tarpeeksi on meitä lypsänyt."

Kristen, "King of dance", luopui tittelistään ja laskeutui rahvaan pariin, samoin teki Gueen- Maria.

Kotimatka alkaa.

Saavuimme Vienna Schwechat- lentoterminaaliin hyvissä ajoin. Meidän maailman paras kuljettajamme Risto jakeli raskaat (liekö kiviä sisällä) matkalaukkumme viimeisen kerran tällä matkalla. Aina palvelualtis Eeva selvitti lähtötiskit. Sitten alkoi Eevan yleinen halaaminen ja kiittäminen. Jotkut yrittivät halaamisjonoon monta kertaa, jopa onnistuen siinä.

Ensimmäinen turvatarkastus oli kevyt versio, jonka jälkeen alkoi ostosparatiisi. Loput tuliaiset niin itselle kuin muillekin löytyivät helposti laajasta valikoimasta. Muutamat ehtivät nauttia myös tarjoilusta.

Lentokentällä
hyvästelimme Eevan
ja toivotimme hänet
tervetulleeksi
vastavierailulle

Toinen turvatarkastus olikin sitten itävaltalaista laatua. Erälle matkalaiselle tuli yllätys. Vaimon trolley- käsimatkatavara oli unohtunut seurustelun lomassa jonnekin. Alkoi kiihkeä selvitystyö, joka ei tuottanut tulosta. Pariskunnalla alkoi kotimatka hiljaisuuden vallitessa, laukun mentävä aukko välissä. Anteeksipyyntö hiukan lievensi tunnelmaa. Helsigissä Finnairin palveluhaluttomuus sai etsijän karvat pystyyn. Soitto Eevalle tuotti tuloksen jo 10 minuutin sisällä, viikon kuluttua laukku oli omistajallaan. Timon kadonnut matkalippu ei tuottanut ongelmia näin tietokoneaikana.

Risto tuli koti-Suomeen samalla lennolla. Hyvästelimme hänet Helsinki-Vantaalla, samoin visailija Lean sekä lausuja Eevan ja hänen miehensä Paavon. Me muut jatkoimme matkaa Rovaniemelle, jonne saavuimme kuuden maissa.

Mieleemme matkalta jäivät keisarillisen ajan loisto: kullatut palatsit ja katedraalit. Näimme mykistäviä alppimaisemia ja rauhallisia laaksoja. Nautimme monipuolisista musiikkikokemuksista. Kuulimme aimo

annoksen maan pitkästä ja vaiherikaasta historiasta sekä saimme ripauksen tietoa tämän päivän Itävallasta.

"On kotiseutu mulla tuolla peräpohjolassa..."

Hilkka, Hilkka, Jaakko ja
Kaarina

Eurooppakerholaiset Schönbrunnin linnan edustalla

	Itävalta 27.4.-6.5.2011	osoite
1	Ahokas Lea	Lahti
2	Anttila Eeva	Rovaniemi
3	Aspegrén Leena	Rovaniemi
4	Aspegrén Oskari	Rovaniemi
5	Haavikko Pirkko	Rovaniemi
6	Haavikko Esko	Rovaniemi
7	Heikkilä Anneli	Rovaniemi
8	Heikkilä Pekka	Rovaniemi
9	Heikkilä Jaakko	Rovaniemi
10	Heikkilä Sirkka-L	Rovaniemi
11	Heinineva Markku	Kemi
12	Henelius Christer	Rovaniemi
13	Herranen Eila	Rovaniemi
14	Herranen Jaakko	Rovaniemi
15	Hiukka Raija	Rovaniemi
16	Huovinen Kaarina	Rovaniemi
17	Härö Eeva	Helsinki
18	Härö Paavo	Helsinki
19	Immonen Aila	Rovaniemi
20	Immonen Markku	Rovaniemi
21	Immonen Erkki	Rovaniemi
22	Immonen Marja	Rovaniemi
23	Kantola Pirjo-Riitta	Rovaniemi
24	Kantola Seppo	Rovaniemi
25	Kierivaara Helena	Rovaniemi
26	Kierivaara Pentti	Rovaniemi
27	Koivisto Ellen	Rovaniemi
28	Lahtela Hilikka	Rovaniemi
29	Metsäpelto Pertti	Rovaniemi
30	Metsäpelto Terttu	Rovaniemi
31	Narkaus Hilikka	Rovaniemi
32	Narkaus Jaakko	Rovaniemi
33	Naumanen Arja-L	Rovaniemi
34	Paananen Markku	Rovaniemi
35	Paananen Terttu	Rovaniemi
36	Palojärvi Eeva	Rovaniemi
37	Palojärvi Liisa	Rovaniemi
38	Palonen Annikki	Rovaniemi
39	Palonen Seppo	Rovaniemi
40	Rajala Eija	Rovaniemi
41	Rajala Raimo	Rovaniemi
42	Ristiluoma Mervi	Rovaniemi
43	Tapio Heljä	Rovaniemi
44	Tapio Reino	Rovaniemi
45	Teppo Marja	Rovaniemi
46	Teppo Timo	Rovaniemi
47	Vuolo Saara	Rovaniemi
48	Vuolo Unto	Rovaniemi
49	Eeva Pötsch-Silvan,	Itävalta
50	Risto Haikonen	Vaasa

Tämä kirja tehtiin yhteistyössä Tietotaitotalkoot-hankkeen kanssa, minkä mahdollistaa

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

